

Warszawa, dnia 14-04-2022 r.

Minister Klimatu i Środowiska

Anna Moskwa

BM-WP.050.23.2022.PH
2020283.7328802.5881377

Pan

Tomasz Grodzki

Marszałek Senatu

Rzeczypospolitej Polskiej

Szanowny Panie Marszałku,

w odpowiedzi na oświadczenie numer 1545, Pana Senatora Artura Dunina, złożone podczas 37 posiedzenia Senatu RP, w sprawie *importu towarów, surowców, żywności i produktów rolnych z Rosji, Białorusi i terenów okupowanych przez Rosję*, przekazane pismem z dnia 21.03.2022 r. (znak DSP.INT.4513.35.2022) przez p. Jarosława Wenderlicha, podsekretarza stanu w KPRM w celu udzielenia odpowiedzi przez Ministra Klimatu i Środowiska w porozumieniu z Ministrem Aktywów Państwowych, Ministrem Rolnictwa i Rozwoju Wsi oraz Pełnomocnikiem Rządu ds. Strategicznej Infrastruktury Energetycznej, poniżej przedstawiam stosowne informacje.

1. Jakie i w jakich ilościach – surowce energetyczne i towary (m.in. żywność, produkty rolne) są na chwilę obecną importowane do naszego kraju z Rosji, Białorusi, Donieckiej Republiki Ludowej (DRL) i Ługańskiej Republiki Ludowej (ŁRL)?

Polska importowała w okresie styczeń-luty 2022 r. ropę naftową z Rosji w łącznej ilości 2,6 mln ton. W tym samym okresie importowano również z Rosji olej napędowy – w wolumenie 304 tys. ton – oraz gaz płynny (LPG) – 247,1 tys. ton. W przypadku Białorusi, w analogicznym okresie odnotowano dostawy oleju napędowego w wysokości 1,6 tys. ton oraz gazu płynnego (LPG) w wysokości 16,3 tys. ton. Ministerstwo Klimatu i Środowiska nie posiada informacji na temat importu ropy naftowej lub paliw z DRL i ŁRL.

Import gazu ziemnego z kierunku wschodniego w 2021 r. wyniósł 9 923,97 mln m³. Informacje o wolumenie zrealizowanych dostaw są udostępniane przez Agencję Rynku Energii, w ramach prowadzonych na zlecenie Ministra Klimatu i Środowiska badań statystycznych, w trybie kwartalnym. W związku z tym, nie są jeszcze dostępne dane za pierwszy kwartał 2022 r.

Import węgla, gazu i ropy naftowej z Rosji i Białorusi przedstawia załącznik do niniejszego pisma – dane zostały opracowane na podstawie wyników badań statystycznych współprowadzonych przez ministra właściwego ds. energii, których metodyka nie pozwala na prezentowanie danych bieżących, jak również dla DRL i ŁRL. Wynikowe informacje statystyczne publikowane są na stronie internetowej Eurostatu: <https://ec.europa.eu/eurostat/web/energy/overview> (Database by themes/Environment and energy/Energy/Energy statistics - quantities, annual data/Trade by partner country/Imports) oraz w bazie GUS pn. Handel Zagraniczny.

Dostawy typu spot ropy naftowej z Rosji do spółek PKN ORLEN S.A. i Grupy LOTOS S.A. obecnie nie są kontynuowane. Zgodnie z planem odejścia od rosyjskich surowców energetycznych zaprezentowanym przez Rząd 30 marca br., nie przewiduje się przedłużenia kontraktów na dostawy rosyjskiej ropy naftowej, których termin obowiązywania wygasa na przełomie 2022/2023 r.

2. Czy Rząd zamierza wstrzymać import do Polski wszelkich surowców i towarów z wymienionych krajów?

Od początku konfliktu Rząd Rzeczypospolitej Polskiej był zwolennikiem daleko idących i skutecznych sankcji, o szerokich konsekwencjach gospodarczych dla Federacji Rosyjskiej. Polska w szczególności zwracała uwagę na konieczność wprowadzenia sankcji na import rosyjskich surowców energetycznych.

Import rosyjskich paliw kopalnych pośrednio ma istotny wpływ na bezpieczeństwo Polski także w wymiarze militarnym, gdyż poprzez dopływ funduszy do rosyjskiej gospodarki zwiększa możliwości Rosji w zakresie dalszego prowadzenia działań wojennych przeciw Ukrainie. W tym kontekście Polski Rząd podjął decyzję o odcięciu się od dostaw surowców energetycznych z Rosji w terminie do końca 2022 r.

Równocześnie podjęto decyzję o modyfikacji zapisów w Polityce energetycznej Polski do 2040 r. (PEP2040) w sposób, który pozwoli zneutralizować lub ograniczyć ryzyka związane z potencjalnymi sytuacjami kryzysowymi w kraju oraz na arenie międzynarodowej, a jednocześnie umożliwi realizację głównego celu polityki energetycznej, tj. zagwarantowania bezpieczeństwa energetycznego, przy zapewnieniu konkurencyjności gospodarki i zmniejszeniu oddziaływania sektora energii na środowisko. W 29 marca br. Rada Ministrów przyjęła założenia do aktualizacji PEP2040, przedłożone przez Ministra Klimatu i Środowiska. W ramach przyjętych założeń istniejące filary PEP2040 (tj. sprawiedliwa transformacja, budowa zeroemisyjnego systemu oraz poprawa jakości powietrza) uzupełniono o nowy filar: suwerenność energetyczną, której szczególnym elementem

jest zapewnienie szybkiego uniezależnienia krajowej gospodarki m.in. od importowanego węgla z Federacji Rosyjskiej.

Import węgla rosyjskiego do Polski zostanie zastąpiony węglem krajowym i dostawami z innych krajów niż Rosja. Głównymi odbiorcami importowanego węgla z Rosji są małe ciepłownie, zlokalizowane przede wszystkim na wschodzie kraju oraz klienci indywidualni. Udział polskiej elektroenergetyki w zużyciu węgla z importu jest marginalny. Zaprzestanie importu rosyjskiego węgla związane

będzie z:

- większym wykorzystaniem potencjału krajowego górnictwa,
- zwiększeniem możliwości polskich portów w zakresie przeładunków węgla,
- wsparciem dotychczasowych odbiorców węgla z Rosji (głównie dla ciepłownictwa i klientów indywidualnych) w pozyskaniu surowca z alternatywnego źródła,
- dalszym rozwojem Programu Czyste Powietrze, który wspiera zastępowanie indywidualnych źródeł węglowych źródłami ekologicznymi.

Warto również zaznaczyć, że podczas 52. posiedzenia Sejmu RP w dniu 7 kwietnia br. została uchwalona ustawa o szczególnych rozwiązaniach w zakresie przeciwdziałania wspieraniu agresji na Ukrainę oraz służących ochronie bezpieczeństwa narodowego. Zastosowanie przedmiotowego środka ma na celu ochronę priorytetowej wartości jaką jest bezpieczeństwo narodowe. Zgodnie z art. 8 ww. ustawy, mając na względzie zagrożenie bezpieczeństwa narodowego, zakazuje się przywozu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej i tranzytu przez terytorium Rzeczypospolitej Polskiej węgla pochodzącego z terytorium Federacji Rosyjskiej i Białorusi. Ustawa została przyjęta przez Sejm 13 kwietnia br.

W kwestii dywersyfikacji dostaw węglowodorów do Polski, działania podjęte w poprzednich latach oraz decyzje zaplanowane w ostatnim czasie pozwalają zakończyć import z tego kierunku już z końcem 2022 r. Jest to możliwe przede wszystkim dzięki strategicznym inwestycjom infrastrukturalnym, które umożliwiają odbiór importowanych surowców z różnych kierunków:

- gaz ziemny: terminal LNG w Świnoujściu, Baltic Pipe oraz rozpoczęte prace nad budową terminalu FSRU w Zatoce Gdańskiej,
- ropa naftowa: rozbudowa bazy magazynowej, która w okresie 2015-2021 pozwoliła na wzrost pojemności importowej i magazynowej ropy o 48%; zapewniono również możliwość separacji różnych gatunków sprowadzanej ropy naftowej.

Podjęte działania pozwolą nie tylko na rezygnację z rosyjskich surowców energetycznych celem zapewnienia bezpieczeństwa państwa, ale również przyczynią się do budowy suwerenności energetycznej kraju oraz wzmocnienia gospodarki i jej niezależności.

3. Czy zostaną rozwiązane (zerwane) umowy gospodarcze zawarte wcześniej z Rosją i Białorusią, a jeśli tak, to jakie mogą być tego ewentualne konsekwencje?

Dostawy gazu ziemnego z kierunku wschodniego realizowane są przez spółkę PGNiG S.A. na podstawie długoterminowego kontraktu kupna-sprzedaży gazu ziemnego do Rzeczypospolitej Polskiej zawartego z rosyjską spółką Gazprom Export w dniu 25 września 1996 r. (tzw. kontrakt jamalski). W listopadzie 2019 r. PGNiG S.A. przekazała rosyjskiej spółce oświadczenie woli zakończenia obowiązywania kontraktu jamalskiego z dniem 31 grudnia 2022 r. Tym samym, dostawy gazu ziemnego w ramach kontraktu jamalskiego przestaną być realizowane z końcem 2022 r. Ponadto, bieżąca sytuacja geopolityczna spowodowana agresją Federacji Rosyjskiej na Ukrainę jednoznacznie wskazuje na konieczność jak najszybszego całkowitego odejścia od dostaw gazu ziemnego z kierunku wschodniego na rzecz wiarygodnych dostawców. Mając na względzie powyższe, Rząd RP podjął decyzję o zaprzestaniu importu gazu ziemnego do kraju od 2023 r.

Ministerstwo Klimatu i Środowiska nie dysponuje informacjami na temat szczegółowych zapisów w kontraktach terminowych dotyczących dostaw ropy naftowej z Rosji, w tym kwestii dotyczących możliwych konsekwencji wynikających z przedwczesnego zerwania takiego kontraktu. Powyższe pytanie należałoby skierować do właściwych spółek.

4. Jakie alternatywne rozwiązania szykuje rząd, aby dostarczyć niezbędne Polsce surowce energetyczne i towary z innych krajów?

Uprzejmie informuję, że Rząd prowadzi konsekwentną politykę w zakresie dywersyfikacji źródeł i kierunków dostaw gazu ziemnego do kraju. W tym celu od 2017 r. obowiązuje zaktualizowane rozporządzenie Rady Ministrów *w sprawie minimalnego poziomu dywersyfikacji dostaw gazu ziemnego z zagranicy* (Dz. U z 2017 r. poz. 902). Obowiązkiem dywersyfikacji objęte są wszystkie przedsiębiorstwa energetyczne, posiadające koncesję na obrót gazem ziemnym z zagranicą. Powyższe, zgodnie z przepisami ustawy – Prawo energetyczne, uwzględniane jest przez Prezesa URE w trakcie procedowania wniosku o udzielenie koncesji na obrót gazem ziemnym z zagranicą. Dodatkowo, realizacja obowiązku dywersyfikacyjnego jest na bieżąco monitorowana przez Prezesa URE w trakcie obowiązywania koncesji na obrót gazem ziemnym z zagranicą. Nieprzestrzeganie obowiązku dywersyfikacyjnego podlega karze pieniężnej wymierzonej przez Prezesa URE w drodze decyzji administracyjnej. Bieżąca sytuacja geopolityczna spowodowana agresją Federacji Rosyjskiej na Ukrainę, jednoznacznie wskazuje na konieczność jak najszybszego całkowitego odejścia od dostaw gazu ziemnego z kierunku wschodniego na rzecz wiarygodnych dostawców i zapewnienia tego w ramach przepisów dotyczących dywersyfikacji dostaw gazu ziemnego do Polski.

Istotnym elementem polityki dywersyfikacyjnej jest realizacja projektów infrastrukturalnych, które wzmocnią odporność krajowego systemu gazowego na ewentualne zakłócenia w dostawach oraz uniezależnią od dostaw z kierunku wschodniego. Kluczowym projektem dywersyfikacyjnym jest budowa gazociągu Baltic Pipe o przepustowości 10 mld m³/rok, który umożliwi dostawy gazu ziemnego z Norweskiego Szelfu Kontynentalnego. Rozpoczęcie dostaw nowym połączeniem planowane jest w październiku br. a pełna przepustowość połączenia zostanie osiągnięta z dniem 1 stycznia 2023 r. Przedsiębiorstwa energetyczne mogą więc uwzględniać nowy kierunek dostaw gazu ziemnego w swoich strategiach.

W 2022 r. planowane jest zakończenie kolejnych projektów dywersyfikacyjnych, umożliwiających dostawy z nowych źródeł i kierunków, tj.: rozbudowy terminalu LNG w Świnoujściu z obecnych 5 mld m³/rok do przepustowości na poziomie 6,2 mld m³/rok (docelowa przepustowość na poziomie 8,3 mld m³/rok osiągnięta zostanie w grudniu 2023 r.) oraz budowy połączeń międzysystemowych z Litwą (o przepustowości 1,9 mld m³/rok) i Słowacją (o przepustowości 5,7 mld m³/r). Dodatkowo realizowana jest inwestycja budowy nowego terminalu LNG w Zatoce Gdańskiej (tzw. FSRU), która zapewni dodatkowe dostawy LNG do kraju na poziomie ok. 6,1 mld m³/rok w perspektywie 2027/2028 r.

Wypełniając obowiązek dywersyfikacyjny, spółka PGNiG S.A., główny importer gazu ziemnego do kraju, buduje zróżnicowane portfolio w zakresie kierunków dostaw surowca do kraju. Szczegółowe informacje w zakresie poszczególnych kontraktów stanowią tajemnicę handlową spółki, niemniej jednak poniżej przedstawiam ogólne informacje na temat głównych kontraktów na dostawy LNG do kraju:

- z Qatar Liquefied Gas Company – z dnia 29 czerwca 2009 r. oraz z dnia 14 marca 2017 r. na dostawy 2 mln ton LNG rocznie, umowa obowiązuje do 2034 r.;
- z Cheniere Marketing International LLP z dnia 8 listopada 2018 r. na dostawy 1,45 mln ton LNG rocznie na okres od 2023 r. do 2042 r. i ok. 0,5 mln ton łącznie w latach 2019-2022;
- Venture Global Calcasieu Pass LLC z dnia 28 września 2018 r., wraz z aneksem z dnia 2 września 2021 r. na dostawy 1,5 mln ton LNG rocznie przez okres 20 lat od roku 2023;
- z Venture Global Plaquemines LNG LLC z dnia 28 września 2018 r., wraz z aneksami z dnia 12 czerwca 2019 r. i z dnia 2 września 2021 r. na dostawy 4 mln ton LNG przez okres 20 lat od uruchomienia terminalu przewidzianego na przełomie 2025 i 2026 r.

W kontekście ropy naftowej należy wskazać, że polskie spółki rafinerijne od lat prowadziły politykę dywersyfikacji dostaw ropy naftowej, wzmacniając współpracę z producentami ropy naftowej z innych regionów świata. Udział ropy rosyjskiej w dostawach ropy naftowej do Polski spadł z 88,3% w 2015 r. do 63,1% w 2021 r. Najważniejszymi alternatywnymi dostawcami ropy naftowej do Polski

w ostatnich latach była Arabia Saudyjska, Nigeria, Norwegia i Angola. Po stronie logistycznej obsługę dostaw ropy naftowej oraz jej magazynowanie jest zapewnione przez największego operatora logistyki naftowej w Polsce, spółkę PERN S.A., która poprzez swoje inwestycje od 2015 r. zwiększyła pojemności importowe i magazynowe ropy naftowej o 48%, co daje możliwość zapewnienia separacji różnych gatunków sprowadzanej ropy naftowej. Dostawy ropy naftowej mogą być odbierane w Naftoporcie w Gdańsku – którego możliwości przeładunkowe (36 mln ton ropy/rok) przekraczają zapotrzebowanie polskich rafinerii w surowiec.

Stanowisko Ministra Aktywów Państwowych

1. Jakie, i w jakich ilościach – surowce energetyczne i towary (m.in. żywność, produkty rolne) są na chwilę obecną importowane do naszego kraju z Rosji, Białorusi, Donieckiej Republiki Ludowej (DRL) i Ługańskiej Republiki Ludowej (ŁRL)?

Według dostępnych w MAP danych statystycznych dotyczących importu, wg stanu na styczeń br., Polska zaimportowała z Rosji 0,9 mln ton węgla kamiennego. Natomiast w 2021 r. zaimportowano 8,3 mln ton. Polska nie importuje tego surowca z Białorusi. W odniesieniu do kwestii importu z DRL i ŁRL, informuję, że zgodnie z Rozporządzeniem Rady (UE) 2022/263 z 23 lutego 2022 r. w sprawie środków ograniczających w odpowiedzi na uznanie niekontrolowanych przez rząd obszarów ukraińskich obwodów donieckiego i ługańskiego oraz nakazanie rozmieszczenia rosyjskich sił zbrojnych na tych obszarach wprowadzony został zakaz przywozu do Unii towarów, w tym węgla, pochodzących z tych terytoriów.

2. Jakie alternatywne rozwiązania szykuje rząd, aby dostarczyć niezbędne Polsce surowce energetyczne i towary z innych krajów?

Mając na względzie wprowadzenie embarga na import węgla z Rosji oraz konieczność zapewnienia dostępności tego surowca na rynku, zostanie zwiększone wydobycie węgla w kopalniach należących do spółek Skarbu Państwa. Ponadto zakładane jest zwiększenie importu węgla, z kierunków wykorzystywanych dotychczas tj.: Australia, Kolumbia, Kazachstan, Czechy, Stany Zjednoczone, czy Kanada.

Stanowisko Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi

1. Jakie i w jakich ilościach surowce energetyczne i towary (m.in. żywność produkty rolne) są na chwilę obecną importowane do naszego kraju z Rosji, Białorusi, DRL, ŁRL?

Ministerstwo Rolnictwa i Rozwoju Wsi nie dysponuje informacjami o surowcach pochodzących z Donieckiej Republiki Ludowej oraz Ługańskiej Republiki Ludowej, które byłyby wykorzystywane do produkcji biokomponentów w Polsce. Prezentowane poniżej dane dotyczą całości Ukrainy. W 2021 r. w kraju wytworzono około 986,3 tys. ton estrów wykorzystując w tym celu 999,4 tys. ton surowców. Z tego z Ukrainy pochodziło 70,4 tys. ton, z Rosji około 15 tys. ton, a z Białorusi około 37,3 tys. ton. Łącznie z tych trzech krajów sprowadzono około 122,7 tys. ton surowców do produkcji estrów, co stanowi około 12,3% całkowitej ich puli wykorzystywanej w Polsce. Sama Rosja z Białorusią dostarczyły około 5,2% wszystkich surowców. Natomiast dostawy samego oleju rzepakowego z Ukrainy, Białorusi i Rosji oraz zużytego oleju kuchennego z Rosji i Ukrainy stanowiły niemal 11,9% wszystkich dostaw surowcowych do produkcji estrów. Szczegółowe informacje zawarte są w poniższej tabeli.

1. Sprowadzone surowce do produkcji estrów w 2021 r. (tys.t)			
	Ukraina	Rosja	Białoruś
Olej rzepakowy	63,0	3,5	37,1
Olej słonecznikowy	2,5		
Zużyty olej kuchenny (odpad)	3,4	11,5	0,2
Olej syntetyzowany z wolnych kwasów tłuszczowych i gliceryny	1,5		

Źródło: KOWR -raporty kwartalne

W przypadku bioetanolu w 2021 r. sprowadzono do Polski z Ukrainy 10,7 tys. ton kukurydzy, z której wytworzono bioetanol dla celów paliwowych. Z Rosji oraz Białorusi surowce praktycznie nie były sprowadzane. Ilość wszystkich surowców przeznaczonych do produkcji bioetanolu wyniosła około 1088,1 tys. ton. W tym kontekście udział surowców sprowadzonych z Ukrainy stanowił niespełna 1%. Dane dotyczące wielkości importu surowców rolno-spożywczych znajdują się w załącznikach, powyższe informacje prezentują ich część wykorzystywaną na cele energetyczne (w tym przypadku paliwowe).

2. Czy rząd zamierza wstrzymać import do Polski wszelkich surowców i towarów z wymienionych krajów?

Wspólna Polityka Handlowa należy do kompetencji wyłącznych Unii Europejskiej. Ewentualne wprowadzenie zakazu importu musiałyby być dyskutowane i podjęte w ramach instytucji UE i dotyczyć wszystkich państw członkowskich. Nie mamy informacji, że Polska wniosowała na forum UE o wprowadzenie takiego zakazu. Gdyby taki wniosek był składany, to resortem wnioskującym byłoby prawdopodobnie Ministerstwo Spraw Zagranicznych (wniosek składany ze względów politycznych), a resortem przekazującym do KE byłoby Ministerstwo Rozwoju i Technologii jako odpowiedzialne za środki polityki handlowej. Ponadto wniosek taki powinien być konsultowany międzyresortowo - przede wszystkim z Ministerstwem Finansów, również pod kątem jego wykonalności (efektywna kontrola pochodzenia surowców i towarów przetworzonych w sytuacji braku nie tylko umowy o wolnym handlu, lecz również zawieszenia klauzuli najwyższego uprzywilejowania). Gdyby zakaz miał dotyczyć towarów rolnych bądź surowców mających wpływ na opłacalność produkcji rolnej, wniosek powinien być konsultowany również z MRiRW pod kątem jego konsekwencji dla sektora rolnego oraz możliwości ewentualnego zrekompensowania strat poniesionych przez rolników.

3. Czy zostaną rozwiązane (zerwane) umowy gospodarcze zawarte wcześniej z Rosją i Białorusią, a jeśli tak, to jakie mogą być tego ewentualne konsekwencje?

UE ogłosiła gotowość zawieszenia traktowania KNU (klauzuli najwyższego uprzywilejowania) wobec Rosji, w zależności od rozwoju sytuacji. UE ma z Rosją podpisaną umowę PCA (Partnership and Cooperation Agreement); nie mamy informacji o formalnym zawieszeniu jej stosowania, chociaż o faktycznym jej zawieszeniu może świadczyć możliwość zawieszenia stosowania klauzuli najwyższego uprzywilejowania. Ponadto UE razem z grupą innych członków WTO, przekazała w WTO oficjalne oświadczenie, iż nie będzie podejmować w obecnej sytuacji rozmów nt. akcesji Białorusi do WTO, co tym samym oznacza zawieszenie całego procesu.

Stanowisko Pełnomocnika Rządu do Spraw Strategicznej Infrastruktury Energetycznej.

4. Jakie alternatywne rozwiązania szykuje rząd, aby dostarczyć niezbędne Polsce surowce energetyczne i towary z innych krajów?

Od końca 2015 roku Operator Gazociągów Przesyłowych GAZ-SYSTEM S.A. realizuje liczne inwestycje, których celem jest dywersyfikacja kierunków dostaw gazu do Polski i uniezależnienie się w pełni od importu z Rosji. Głównymi projektami w tym zakresie są:

- Projekt Baltic Pipe – strategiczny projekt infrastrukturalny realizowany przy współpracy z operatorem duńskiego systemu przesyłowego gazu, który umożliwi transport gazu z Norwegii do Danii i Polski. Projekt znajduje się w ostatniej fazie realizacji – od 1 października 2022 roku możliwy będzie przesył gazu w kierunku Polski w wysokości ok. 3 mld m³ rocznie, natomiast pełna przepustowość, tj. 10 mld m³ w skali roku, będzie dostępna od 1 stycznia 2023 roku.

- Program rozbudowy Terminalu LNG w Świnoujściu – celem programu rozbudowy terminalu jest zwiększenie mocy regazyfikacyjnej, wprowadzenie nowych funkcjonalności instalacji oraz uelastycznienie jej pracy. Dzięki realizacji programu zwiększą się możliwości odbioru gazu ziemnego dostarczanego drogą morską, co wpłynie na poprawę bezpieczeństwa na polskim rynku gazu. W ramach pierwszego, zakończonego już etapu programu, tj. projektu SCV, zwiększono nominalną moc regazyfikacyjną z 5 mld m³ do 6,2 mld m³ rocznie. Realizacja drugiego etapu programu polegająca na budowie trzeciego zbiornika LNG i dodatkowego nabrzeża statkowego pozwoli na zwiększenie zdolności regazyfikacyjnej terminalu do poziomu 8,3 mld m³ w skali roku. Zakończenie realizacji drugiego etapu programu planowane jest na koniec 2023 roku.
- Projekt budowy transgranicznego gazociągu Polska-Litwa – inwestycja, która połączy systemy przesyłowe gazu ziemnego Polski i Litwy i przyczyni się do wzrostu konkurencyjności na rynku gazu w regionie oraz umożliwi zróżnicowanie kierunków dostaw gazu do Polski oraz państw bałtyckich. Docelowa przepustowość gazociągu wyniesie 2,5 mld m³ rocznie w kierunku Litwy i 1,9 mld m³ w kierunku Polski. Zakończenie realizacji projektu planowane jest w maju 2022 roku.
- Terminal FSRU (ang. Floating Storage Regasification Unit) – inwestycja zakłada umiejscowienie w rejonie Gdańska pływającej jednostki FSRU, która umożliwi odbiór dostarczanego drogą morską skroplonego gazu ziemnego i jego regazyfikację na poziomie odpowiadającym około 6 mld m³ paliwa gazowego rocznie. W ramach szerokiego programu inwestycyjnego planowana jest także rozbudowa krajowego systemu przesyłowego, która umożliwi efektywne rozprowadzenie gazu z rejonu Gdańska do odbiorców w Polsce i w regionie. Inwestycja znajduje się w fazie przygotowawczej. Oddanie terminalu FSRU do użytkowania było planowane w perspektywie 2027/2028 roku, jednak w związku z inwazją Rosji na Ukrainę prowadzone są obecnie prace mające na celu ocenę możliwości przyspieszenia harmonogramu realizacji inwestycji. Jeśli chodzi o sektor naftowy, dzięki infrastrukturze gdańskiego Naftoportu już dziś możliwe jest pełne zaspokojenie potrzeb polskich rafinerii dostawami surowca ze źródeł innych niż rosyjskie.

Z poważaniem

Anna Moskwa
Minister Klimatu i Środowiska
Ministerstwo Klimatu i Środowiska
/ – podpisany cyfrowo/

Załączniki :

Załącznik MRiRW nr 1. RU BY 2021wst CN4 handel rol-spoż z Polską (informacja)
Załącznik MRiRW nr 2. RU BY 2021wst CN4 handel rol-spoż z Polską (dane szczeg.)
Załącznik MKiŚ Tabl. 1. Import węgla z Rosji i Białorusi

Do wiadomości:

1. Departament Spraw Parlamentarnych KPRM